

ขอแสดงความยินดี กับ

ท่าน อารักษ์ สังหิตกุล

นายกสมาคมอิโคโมสไทยคนใหม่

Welcome

Mr Arak Sunghidkul

as a new president of ICOMOS Thailand

CONTENT

การประชุมสามัญใหญ่สมาคมอิโคโมสไทย ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๓	2
พบเรือโบราณริมฝั่งแม่น้ำตรัง	3
ความคืบหน้าศาลฎีกา	
Damage to Chilean Heritage Sites Evaluated after Earthquake	4
Terracotta Warriors Safe after Chilean Earthquake	
ปรับโฉมใหม่สนามหลวง	5-6
The remodeling of Sanam Luang	7
โครงการการอนุรักษ์อาคารโรงพิมพ์คุรุสภา	8
บทสัมภาษณ์พิเศษท่านอารักษ์ สังหิตกุล	9
CONSERVATION FOR PEACE World Heritage Conservation Monitoring UNITAR Hiroshima Series on the Management and Conservation of World Heritage Sites	10
รายการแบกเป้ลุย “ทิเบต” กับอาจารย์เชษฐ	
ASA International Forum	11
เสวนาวิชาการ เรื่อง ‘มรดกอยุธยา-มรดกโลก’ (ด่วน! จำนวนจำกัด)	

<http://www.nytimes.com/>

ICOMOS THAILAND

81/1 Si Ayuttaya Rd.,
Dusit, Bangkok 10300
Thailand

Phone: +66 2 2822121 ext.217
Fax: +66 2 2813947

การประชุมใหญ่สามัญสมาคมอโคโมสไทย ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๓

ก่อนอื่นต้องทางสมาคมต้องขอขอบคุณสมาชิกอโคโมสไทยทุกท่านที่มาเข้าร่วมประชุม คณะกรรมการ และ อาสาสมัครที่มาช่วยทางสมาคมจัดและเตรียมงานเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ณ หอศิลปวัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร การประชุมได้แบ่งออกเป็น ๒ ช่วง เริ่มจากการกล่าวต้อนรับของ ท่าน เดโช สวานานนท์ อดีตนายกสมาคมอโคโมสไทย ต่อด้วย การสรุปกิจกรรมประจำปี ๒๕๕๒ โดย คุณวสุ โปษะนันท์ เลขาธิการสมาคม และการเลือกตั้งนายกสมาคมคนใหม่ แต่เนื่องจากผู้ร่วมประชุมที่มีจำนวนไม่ถึงกึ่งหนึ่งเราจึงต้องปิดวาระการประชุม ต่อด้วยการบรรยายพิเศษเรื่องบทบาทของประเทศไทย ในคณะกรรมการมรดกโลก โดย ดร.โสมสุดา ลีชะวณิช รองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม กรรมการมรดกโลก แต่เมื่อเปิดวาระการประชุมอีกครั้งจำนวนสมาชิกก็ยังไม่ถึงกึ่งหนึ่งเมื่อตอนเปิดประชุม ทางคณะกรรมการจึงได้ดำเนินการรับรองนายกสมาคมอโคโมสคนใหม่ต่อไป จากนั้นเราได้พักรับประทานอาหารว่าง และพบปะสังสรรค์ระหว่างสมาชิก ในช่วงที่สองเราได้มีโอกาสในการรับรองนายกสมาคมคนใหม่คือ ท่านอารักษ์ สังหิตกุล ด้วยคะแนน ๔๘ เสียงจากผู้ร่วมลงคะแนน ๖๑ เสียง จากนั้น ดร.วิพันธ์ ชินวัตรและคุณวสุ โปษะนันท์ได้สรุปเรื่องกฎบัตรอโคโมสไทย โดยเปิดให้ผู้ร่วมประชุมได้สนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนการเสวนาเรื่องอาคารใหม่ที่สร้างขึ้นบนพื้นที่ข่อยชุมชนห้วยเหลิเดิม วิทยานาวาการประชุมเป็นไปได้ด้วยดี และทางสมาคมหวังว่าเราจะได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งขึ้นอีก ในการประชุมทางวิชาการในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ นี้

Firstly, ICOMOS Thailand would like to say thank you to all ICOMOS Thailand members who attended the meeting on the February 20, 2010 at the auditorium Bangkok Art and Culture Centre, Thailand. These included the ICOMOS Thailand committee and volunteer who spent time to organized this meeting. The meeting was divided into 2 parts. Firstly, Mr Decho Sawananon, previous president of ICOMOS Thailand gave the speech after opening the meeting. Then Mr Vasu Posayanun, ICOMOS Thailand secretary summarized all activities during 2009, following by the new president election. However it could not be carried on since there was not enough number of members in the meeting. At this stage, the election was postponed. The next programme was the special presentation of the role of Thailand in World Heritage Committee by Dr Somsuda Leeyawach, the permanent undersecretary of a Ministry of Culture. At the end of this talk, the number of participants had not been increased. The ICOMOS Thailand committee finally had made decision that the election of the new president must be continued. After the first section, all of us were in the common area for tea time. The second section was started with the announcement of the new president with 49 points from 61 votes, Then Dr Weerapun Chinawatra and Mr Vasu Posayanun reported on the progress of draft ICOMOS Thailand charter and at the same time all participants had opportunity to discuss. This session was included the new building on the previous area of Soi Wanglee Yannawa Temple. The overall meeting was successfully finished and ICOMOS Thailand hopes to see you all again during the international academic conference at the end of May 2010.

เมื่อวันที่ 16 ก.พ. ผู้สื่อข่าวประจำจังหวัดตรัง ได้รับแจ้งจากชาวบ้าน หมู่ที่ 6 ตำบล ควนเมา อ.รัษฎา จ.ตรัง ว่า พบเรือโบราณอายุประมาณ 150-200 ปี กลางแม่น้ำตรัง ในพื้นที่โดยนายคณาสิทธิ์ ทองทิพย์ อายุ 55 ปี ชาวบ้านในท้องที่พบระหว่างออกไปค้ำน้ำจับปลาในแม่น้ำดังกล่าว หลังรับแจ้งจึงพร้อมด้วยนายธาดา อธิคมอนันต์ ปลัดอาวุโสอำเภอรัษฎา และชาวบ้านจำนวนหนึ่งรีบไปดูตรวจสอบพบจุดที่เรือฝังอยู่ใต้น้ำนั้นอยู่ติดกับริมตลิ่งจึงช่วยกันขุดและนำเรือกลับขึ้นฝั่งไปเก็บไว้ ณ ที่ทำการกลุ่มออมทรัพย์ ม. 6 ต.เขาโร อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช ซึ่งอยู่ใกล้กัน โดยมีชาวบ้านทั้ง 2 อำเภอที่ทราบข่าว แห่มาจตุรปูขอเลขเด็ดซึ่งตรงกับวันหอยออกพอดีจากการตรวจสอบในเบื้องต้นพบว่า สร้างขึ้นมาจากไม้ตะเคียนทองทั้งคัน จากหัวเรือถึงท้ายเรือยังอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ มีเพียงที่บริเวณกราบเรือที่ผุขาดแหงไปบ้าง วัดจากบริเวณหัวเรือถึงท้ายเรือ ยาวประมาณ 13 เมตร 17 เซนติเมตร อายุประมาณ 150-200 ปี ทั้งนี้ เบื้องต้นชาวบ้านเชื่อว่าเป็นเรือที่ทหารไทยในยุคสมัยก่อนใช้สำหรับการออกรบ นายธาดา กล่าวว่า จะปรึกษากับผู้นำชาวบ้านทั้ง 2 หมู่บ้าน 2 จังหวัด เพื่อทางอำเภอจะได้นำไปจัดเก็บในจุดที่เหมาะสมต่อไป และติดต่อให้เจ้าหน้าที่กรมศิลปากรมาตรวจสอบประวัติความเป็นมา ของเรือลำดังกล่าวอย่างชัดเจนอีกครั้ง

ข่าววันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จากหนังสือพิมพ์ ฐานเศรษฐกิจ

กรมศิลปากร ระบุ ร่อนหนังสือถึงประธานศาลฎีกา 2ฉบับ นาน 6 เดือน ขออนุญาตส่งทีมเข้าสำรวจตัวอาคารก่อนขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถาน กลับไม่ได้รับคำตอบ เผยยังเผ่าระวังหากเจ้าหน้าที่ -รับเหมาเข้าพื้นที่ทุบทิ้ง -สร้างใหม่ สั่งดำเนินคดีทันที นายเกียงไกร สัมปชวลิต อธิบดีกรมศิลปากรเปิดเผย"ฐานเศรษฐกิจ"กรณีกรมศิลปากร ได้มีหนังสือถึงประธานศาลฎีกาจำนวน 2 ฉบับ เพื่อขออนุญาตส่งทีมนักโบราณสถานโบราณคดี เข้าพื้นที่ตัวอาคารศาลฎีกา เพื่อสำรวจรังวัด และขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถาน ตามพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) โบราณสถานและโบราณวัตถุ พ.ศ. 2535ว่า นับจากวันที่ส่งหนังสือขออนุญาตฯ กระทั่งปัจจุบันเป็นเวลา 6 เดือนแล้ว แต่ที่ผ่านมา ยังไม่ได้รับหนังสือตอบรับหรือ คำตอบที่จะอนุญาตกรมศิลปากรเข้าพื้นที่แต่อย่างใด ซึ่งกรมจะต้องเตรียมความพร้อม ทั้งอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆจนกว่าจะได้รับอนุญาต ขณะเดียวกัน กรมต้องเผื่อระวังต่อหากศาลฎีกาจะเข้าพื้นที่เพื่อรื้อถอนอาคารส่วนที่ เป็นโบราณสถานหรือไม่ เนื่องจากมีการประมูลและได้ผู้รับจ้างตั้งแต่ปีที่ผ่านมา หากดำเนินการ กรมจะนำเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่จับและดำเนินคดีโดยอาศัยอำนาจตามพ.ร.บ. โบราณสถานและโบราณวัตถุดังกล่าวทันที

ทั้งนี้จากการประเมินเบื้องต้น มี 2ส่วนที่มีคุณค่าและเหมาะสมที่จะขึ้นทะเบียน ได้แก่ บริเวณแรก เป็นอาคารด้านรูปปั้นแม่พระธรณีบีบมวยผม บริเวณที่สอง เป็นอาคารด้านริมคลองหลอด ส่วนอาคารด้านหน้าสนามหลวงเป็นอาคารสร้างใหม่ แม้สถาปัตยกรรมจะเป็นรูปแบบเก่า แต่มองว่ายังไม่มีคุณค่าพอที่จะขึ้นทะเบียน อธิบดีกรมศิลปากรกล่าวอีกว่า ที่ผ่านมามีนักวิชาการ คณาจารย์ จากมหาวิทยาลัยต่างๆ นักโบราณคดี นักอนุรักษ์ สมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ ตลอดจนประชาชนทั่วไปฯ ได้คัดค้าน กรณีดังกล่าวมานานแล้ว และเห็นว่า ศาลฎีกาน่าจะรักษาไว้เป็นโบราณสถานจารึกเป็นประวัติศาสตร์ ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา ไม่ควรทุบหรือทำลายและหากมองว่าศาลฎีกาปัจจุบันมีพื้นที่คับแคบ ไม่ทันสมัยก็สามารถหาพื้นที่ก่อสร้างใหม่นอกเมืองแทนได้

ข่าววันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จากหนังสือพิมพ์ ข่าวสด

Damage to Chilean heritage sites evaluated after earthquake

<http://www.facebook.com/group.php?>

The UNESCO World Heritage Centre expresses its condolences for the victims of the 8.8 magnitude earthquake that occurred in Chile on 27 February. While providing humanitarian relief remains the absolute priority for the Chilean Government, recent information has been received on the state of certain heritage sites: Historic Quarter of the Seaport City of Valparaíso and Sewell Mining Town, properties inscribed on the World Heritage List in 2003 and 2006, respectively, and the Juan Fernández Archipelago National Park, property submitted to the Tentative List in 1994.

According to the National Copper Corporation (CODELCO), Sewell Mining Town, built in 1905 to house workers at what was to become the world's largest underground copper mine, El Teniente, has not suffered major damage.

The National Monuments Council has produced preliminary information on the condition of the Historic Quarter of the Seaport City of Valparaíso, where an earthquake of magnitude 6 was recorded. Although no building at the site has totally collapsed, two buildings have shown significant structural damage: the *La Matriz* church and the Port market place. All buildings at the site, including some heritage buildings, have shown several minor damage in the facades, consisting mainly of the detachment of decorative elements. The inspection of the interior of the buildings is foreseen to be carried out by an interinstitutional team. In priority cases, interior evaluations of some buildings have been made, yet further detailed inspections are needed, especially for structural engineering. No damage has been reported to the funiculars, with the exception of the *San Agustín* funicular, whose condition was already precarious before the earthquake. Some of the damaged heritage buildings are already included in the restoration projects under evaluation. The Chilean Government has expressed the need to elaborate an integral recovery project taking into account the current situation.

According to the National Forest Corporation, the Juan Fernández Archipelago National Park did not suffer any damage, *even though* Juan Bautista Village on Juan Fernandez Island was devastated by the tsunami that occurred shortly after the earthquake. All of the protected areas between O'Higgins and the *Araucanía* are closed to the public until further notice.

In accordance to the pending detailed damage report, the World Heritage Centre will cooperate with Chile to under-

<http://whc.unesco.org/en/news/594>

Terracotta Warriors Safe after Chilean Earthquake

Chinese relics, including some of the famed terracotta warriors, on display in Chile since December have survived from the earthquake that rocked Chile on Feb. 27.

"All the terracotta warriors are intact, and only one item fell, but was not damaged," said Pang Yani, head of Shaanxi Provincial Cultural Heritage Exchange Center.

Anti-quake measures were taken before the quake given Chile is prone to earthquakes, Pang said. "It is still unknown which piece toppled, except that it was a pottery figurine of the Han Dynasty. But we were assured that it was not a terracotta warrior," said Zhang Tong with Shaanxi Provincial Cultural Relics Bureau.

The exhibition "Ancient China and the Terracotta Army", held in the La Moneda Palace in Chile's capital, Santiago, from Dec. 3 to late April, is to celebrate the 200th anniversary of the founding of Chile and the 40th anniversary of the forging of diplomatic relations with China.

The 8.8-magnitude earthquake has claimed at least

795 lives in Chile.

Micaela Thais, of the cultural center of La Moneda Palace, said in an e-mail, "The cultural center will be closed for two days in order to check the exhibition racks and will send a detailed report concerning all the Chinese relics to China."

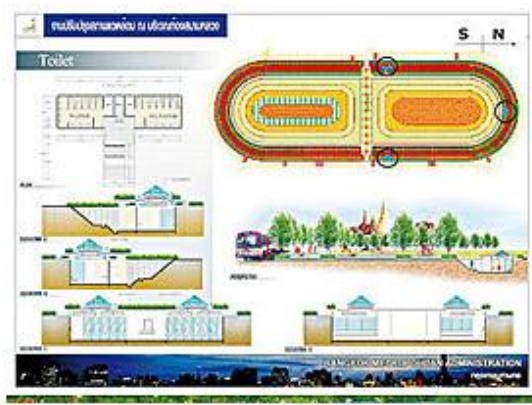
The 80 exhibition items, including two replicas, are mainly from the Qin Dynasty (221 B.C.- 206 B.C.) and Han Dynasty (206 B.C.- 220 A.D.).

A possible early return of the relics would be decided after consultations between both sides, said Zhang. "We have asked the Chilean side to reinforce the racks and take other necessary measures to make sure that the relics are intact in the aftershocks," said Pang.

The terracotta warriors were buried with Qinshihuang, the first emperor of China, in 210-209 B.C. They were discovered in 1974 in northwest China's Shaanxi Province.

<http://english.cri.cn/6966/2010/03/03/2011s553880.htm>

ปรับโฉมใหม่สนามหลวง

ราวต้นเดือน ก.พ.นี้ กรุงเทพมหานคร (กทม.) จะให้ทหารช่างเริ่มเข้าพื้นที่ปรับโฉมสนามหลวง เพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ ควบคุมไปกับการจัดระเบียบพื้นที่สนามหลวง หลังจากมีปัญหาเสื่อมโทรมมานาน ในการดำเนินงานครั้งนี้ กทม.ได้รับงบไทยเข้มแข็งจากรัฐบาลวงเงินสูงถึง 180 ล้านบาท ภายใต้การวางแผนการปรับปรุงเพื่อความสวยงามแก่ผู้พบเห็น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ใช้สอยในพิธีต่างๆ เพื่อประโยชน์ใช้สอยประจำวัน เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และหลีกเลี่ยงการเกิดมูมอับต่างๆ อันเป็นช่องทางในการก่ออาชญากรรม มีการคาดการณ์ว่าสนามหลวงจะสามารถรองรับกิจกรรมต่างๆ ได้ในทุกโอกาส ประหยัดงบประมาณในการดูแล และบำรุงรักษา

พื้นที่ 73 ไร่เศษของสนามหลวง หรือ 120,000 ตารางเมตร ความกว้างจากทิศตะวันตกไปทิศตะวันออกยาว 199.6 เมตร ยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ 586 เมตร มีรูปแบบการปรับปรุงโดยวางระบบระบายน้ำได้สนามหลวงใหม่ เนื่องจากที่ผ่านมามีปัญหาเรื่องการระบายน้ำ จึงวางระบบท่อใหม่ เพื่อให้ระบบการระบายน้ำสอดคล้องกับพื้นที่ ซึ่งจะมีการถมดินให้ตรงกลางสนามหลวงมีความนูนและลาดเอียงไปยังพื้นที่โดยรอบมีระบบระบายน้ำย่อยลงมาเป็นวงแบบก้างปลา เพื่อระบายน้ำฝนลงสู่ระบบระบายน้ำหลักที่ออกแบบไว้รองรับ ส่วนพื้นที่ใช้สอยด้านบนได้ออกแบบสนามหลวงเป็น 2 ส่วนที่มีความสอดคล้องกัน ทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกปรับใหม่หมด ยกเว้นต้นไม้ที่ขึ้นที่ข้างกำแพง เริ่มจากปรับปรุงทางลาดตรงกลาง (ถนนเดิม) ที่ผ่ากลางสนามหลวงเป็นทาง

หลักสำหรับเข้าและออกโดยทิศใต้ฝั่ง

พระบรมมหาราชวัง จะปูหญ้าเพื่อใช้สำหรับงานพระราชพิธี งานราชพิธี และงานประเพณีต่าง ๆ ส่วนด้านทิศเหนือฝั่งสะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้าจะปูคอนกรีตเพื่อให้ประชาชนใช้สอยร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีทางเดินเล็กๆ โดยรอบพร้อมปรับปรุงทางเท้า เสาไฟฟ้าประดับประดับต้นไม้ ทำม้านั่ง และก่อสร้างสุขาสาธารณะได้ดิน 3 จุดขนาดกว้าง 10 เมตร ยาว 10 เมตร ลึก 2 เมตร อยู่ระหว่างหอรบกับกรมศิลปากร ใช้เวลาก่อสร้าง 300 วัน

นายพงศ์ศักดิ์ เสมสันต์ ปลัดกรุงเทพมหานคร (กทม.) บอกว่า การปรับปรุงครั้งนี้ถือเป็นการปรับปรุงครั้งยิ่งใหญ่ที่สุด ใช้งบมากกว่าที่ผ่านมา หลังปรับปรุงเสร็จเรียบร้อย จะบริหารจัดการดูแลพื้นที่โดยออกระเบียบในการใช้พื้นที่ใหม่ตาม

ลักษณะการใช้ สอยแต่ละโซน เพราะใช้งบประมาณจำนวนมาก ปรับปรุง ภาคประชาสังคมก็ต้องช่วยกันดูแลพื้นที่สาธารณะให้เรียบร้อยสวยงามตลอดไป

นอกจากนี้จะร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการพัฒนาศักยภาพ เพื่อร่วมกันจัดระเบียบ ทั้งคนเร่ร่อน พวกค้าประเวณี ผู้ค้าขายรายย่อย เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าไปพักผ่อนเดินเล่นในสนามหลวงและพื้นที่โดยรอบได้อย่างปลอดภัย อีกไม่นานนเกินรอสนามหลวงและพื้นที่โดยรอบจะมีภาพลักษณ์ใหม่เป็นสัญลักษณ์ของกรุงเทพฯ ที่เชิดหน้าชูตาประเทศไทย

ประวัติสนามหลวง

ท้องสนามหลวง หรือสนามหลวง เดิมเรียกว่าทุ่งพระเมรุ เนื่องจากใช้เป็นที่ถวายพระเพลิงพระบรมศพพระเจ้าแผ่นดิน และพระบรมวงศานุวงศ์ ครั้น พ.ศ. 2398 รัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อจาก “ทุ่งพระเมรุ” เป็น “ท้องสนามหลวง” เมื่อคราวงานพระราชพิธีสมโภชพระนครครบ 100 ปี พ.ศ. 2425 ได้ใช้ท้องสนามหลวงเป็นที่จัดงานเฉลิมฉลองครั้งใหญ่ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รื้อป้อมปราการ อาคารสถานที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะชั้นนอกด้านตะวันออกเปิดกว้างเป็นท้องสนามหลวง และเมื่อเสด็จฯ

<http://www.voicetv.co.th>

สนามหลวงเมื่อครั้งยังเป็นพื้นที่สีเขียวและมีประชาชนมาใช้สนามหลวงเพื่อเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ

กลับจากประพาสยุโรปครั้งแรกใน พ.ศ. 2440 ได้มีการจัดงานรับเสด็จอย่างใหญ่โตที่ ท้องสนามหลวง จากนั้นได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตกแต่งพระนครอย่างทันสมัย ด้านตะวันออกให้ทำถนนราชดำเนินในให้ขยายท้องสนามหลวงต่อไปทางเหนือ ตกแต่งให้เป็นรูปไข่ จากนั้นราวปี พ.ศ. 2445 โปรดให้ปลูกต้นไม้ขาม 2 แถวโดยรอบ และใช้พื้นที่สนามหลวงเป็นทั้งสนามกอล์ฟ สนามแข่งม้า สนามแข่งม้าของราชกรีฑาสโมสรสมัยแรก และยังมีละครสัตว์จาก ต่างประเทศมาแสดงเสมอ

ครั้นถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 เมื่อทรงสถาปนากิจการเสือป่าและลูกเสือ ในระยะแรกได้ทรงใช้ท้องสนามหลวงเป็นสถานที่สวนสนามและซ้อมรบเสือป่าและใช้ เป็นสถานที่ประกอบพระราชพิธีดังเช่นรัชกาลก่อน ๆ รวมทั้งเป็นสนามแข่งม้าและสนามกอล์ฟด้วย

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ทรงใช้ท้องสนามหลวงเป็นสถานที่บวงสรวงสังเวยสมเด็จพระบูรพมหากษัตริยาธิราช เนื่องในพระราชพิธีฉลองพระนครครบรอบ 150 ปี มีการสวนสนามและพระราชทานธงชัยเฉลิมพลแก่เหล่าทหารและเสด็จออกรับคำถวายพระพรชัยมงคลจากข้าราชการและประชาชน

ในสมัยต่อมา ท้องสนามหลวงใช้เป็นสถานที่จัดสวนสนามบั้งจัดงานอื่น ๆ บ้างอาทิ งานปีใหม่ งานสงกรานต์ รวมทั้งเป็นที่ชุมนุมทางการเมือง ปราศรัยแสดงความคิดเห็นทางการเมือง การหาเสียงเลือกตั้งที่เรียกกันว่าไฮด์ปาร์ก ซึ่งเริ่มในสมัยจอมพล.ปิณสกรนทร์เป็นนายกรัฐมนตรี ช่วงหลังพ.ศ.2500เป็นต้นมามีการจัดตลาดนัดขึ้นโดยย้ายมาจากรพระราชวังสนามจันทร์ เป็นที่นิยมในหมู่ประชาชน จำหน่ายสินค้านานาชนิดช่วงวันเสาร์และอาทิตย์เท่านั้น พอสิ้นปี พ.ศ. 2522 รัฐบาลได้ยกเลิกตลาดนัดท้องสนามหลวงเพื่อปรับปรุงพื้นที่เตรียมการจัดงาน สมโภชพระนคร 200 ปี ใน พ.ศ. 2525 จึงย้ายตลาดนัดไปจัดที่สวนจตุจักรแทน

ปัจจุบันท้องสนามหลวงที่ผู้คนมักเรียกว่าสนามหลวงแทนยังใช้เป็นสถานที่ประกอบพระราชพิธีสำคัญของบ้านเมืองที่เป็นพระราชพิธีประจำได้แก่ พระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ พระราชพิธีจร เช่น พระราชพิธีมังคลาภิเษก พระราชพิธี กาญจนภิเษก พระราชพิธี ถวายพระเพลิงพระบรมศพ และพระศพ รวมทั้งเป็นสถานที่จัดงานรัฐพิธีต่าง ๆ งานศาสนพิธีในวันสำคัญทางศาสนา งานนักขัตฤกษ์สำหรับประชาชนและกิจกรรมต่าง ๆ เป็นครั้งคราว สนามแข่งม้า ตะกร้อ รวมทั้งช่วงหลังถูกใช้เป็นที่ชุมนุมทางการเมือง และยังเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของคนเร่ร่อน ขอทาน คนไร้บ้าน หาบเร่แผงลอย มีสภาพเสื่อมโทรม กทม.จึงคิดปรับปรุง ภูมิทัศน์ใหม่ ทั้งนี้กรมศิลปากรประกาศขึ้นทะเบียนท้องสนามหลวงเป็น โบราณสถานสำคัญของชาติเมื่อวันที่13 ธันวาคม 2520

ข่าววันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๓ จากหนังสือพิมพ์ เดลินิวส์

สนามหลวงในอดีต

<http://pongphun.wordpress.com>

The Remodeling of Sanam Luang

Sanam Luang where has been suffering from present deteriorated uses and has become a swamp area in the middle of Rattakosin Island, the main conservation area of Bangkok, is presently proposed for refurbishment and re-management plan to prolong its life. The project was carried out by the City Council of Bangkok with 180 million Thai baht budget supported by Thai government. It is developed under the concept of improving aesthetics in order to enhance this special space for arranging ceremonies and multi purpose uses. At the same time people will gain more security and this public space can be maintained with lower cost.

75 acre of Sanam Luang area is approximately measured from the east to the west at 199.6 metres and from the north to the south at 586 metres. The major work will be included draining system to solve the long term problem- flooding during the rainy season. The proposed design is to build up the middle while the radius stripe from the middle point will slope down to its edge, where all water is collecting to manholes. The proposed pavement will be divided into 2 parts: the north and the south areas. The area of the south is proposed for the royal ceremony while the north side will be paved by hard concrete for multi purpose public uses such as tra kraw lord hounng and kite field. Only the tamarind trees surrounded around the edge will be retained . The main path in the middle will be re-paved and used as a main entrance form the east and west main roads. The works are also included new benches, new paths, new lighting posts and landscape. Three parts of underground area will be converted to 100 square metres WC at 2 metres deep, which is now under the consult with Fine Art department, Ministry of Culture. This proposed project is planned for 300 days.

Mr Pongsak Samesan, the Deputy of Bangkok City Council declared that this refurbishment is the significant work for Sanam Luang in last decade. After the project completed, the zone will be strictly controlled. He also said that the public should help to keep an eye on it since the project costs immensely expensive. Furthermore the City Council of Bangkok will be co-operated with the Ministry of Social Development in order to manage and protect the area from homeless people and prostitutes and merchants. People can benefit from this public space safely and at the same time it will be attractive again. The City Council of Bangkok believes that the refurbishment of Sanam Luang will bring back a lively place to represent an image of Thailand.

Sanam Luang's Chronicle

'**Thorng Sanarm Luang**' or '**Sanam Luang**' was officially known as **Thoong Phra Mane** where has been formerly used for the cremation of the king, queen and high-ranking princes and princesses. Until 1855 the King Rama IV desired to change the name from 'Thoong

Phra Mane' to 'Thorng Sanam Luang'. Then, The King Rama V conceived the idea of making a clear view of this space by the destruction of surrounded fortresses and other pavilions in the east of Sanarm Luang when it was used in the occasion of the Rattanakosin's 100 year anniversary. Sanam Luang was later arranged as a main welcome space when the return of the King Rama V from the first European trip in 1897. After this celebration, he envisaged the idea of European city to Rattanakosin Island. Sanam Luang was expanded to the north and reshaped to eclipse. At the same time the east side of Sanam Luang was connected to the new grand boulevard called 'Ratchdumnern Road'. In 1902 two rows of tamarind trees were grown surrounded at the edge of this eclipse space providing shade like the boulevard in European countries. Apart of the important ceremonies, Sanam Luang during this time was also used for a golf field, a kite field, a racing horse field and a frequent foreign circus.

Later during the reign of the king Rama 6, not only was Sanam Luang continued to hold many previous leisure activities and important ceremony for the royal family, but was also arranged Boy Scout's parades and Boy Scout's practicing field.

In the reign of the King Rama 7, Sanam Luang was used to propitiate a sacrifice of previous kings during the ceremony of Rattanakosin's 150 year anniversary. At the same time military parades was taken place and the King Rama 7 appeared to the public to receive wishes from his governor and populace here.

After that, Sanam Luang was still used for military parades and leisure such as an international New Year celebration, Thai New Year celebration and sometimes it was become a politic assembly and a stage for politic speech. When the Field Marshal P. Piboonsongkrarm was the prime minister of Thailand, Sanarm Luang was known as 'Hide Park' where is a place for candidates giving speech before an election.

Since 1957, A popular weekend market, relocated from Sararnrom Palace, was taken place at Sanam Luang. This flea market was later removed to Jatujak in 1979, and the significant refurbishment was carried out after that for the celebration of the Rattanakosin's 200 year anniversary.

Presently most Thai people named 'Thorng Sanam Luang' as 'Sanam Luang'. It is still held multi purpose uses from the royal highnesses' ceremony to local public uses. Recently many politic assemblies were taken place and at the same time many homeless and beggars called this place as their homes. Sanam Luang lately has become a swamp area. The city council of Bangkok is therefore has proposed a dramatic refurbishment and landscaping scheme for Sanam Luang which has been on the lists of preserved monument since December 13, 1977.

โครงการอนุรักษ์อาคารโรงพิมพ์คุรุสภา

การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

เรื่อง วิมลรัตน์ อิศระธรรมบุญ

กรณีการใช้ประโยชน์อาคารโรงพิมพ์คุรุสภา

คิดเห็นในเรื่องผลได้
ผลเสียที่จะเกิดขึ้นจาก
โครงการผลสรุปที่ได้
จากการรับฟังความ
คิดเห็นจะนำเสนอต่อ
กรมธนารักษ์และ
คณะกรรมการกรุง
รัตนโกสินทร์และเมือง
เก่าเพื่อพิจารณาการใช้
ประโยชน์โรงพิมพ์คุรุ

อาคาร โรงพิมพ์คุรุสภาหรือ โรงเรียนช่างพิมพ์วัดสังเวช สร้าง
ขึ้นในปีพ.ศ.๒๔๖๘ เป็นอาคารแบบบาวเฮาส์ หรือ International Style
ทรงตัวแอล(L) เป็นสถานที่ฝึกสอนช่างพิมพ์แห่งแรกในประเทศไทย
รวมถึงเป็น สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของการศึกษาใน
ประเทศไทย เพราะเป็นที่หนังสือเรียนและหนังสือวรรณคดีสำคัญของ
ชาติ

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการหมดสัญญาเช่าพื้นที่กับกรมธนารักษ์
และได้ย้ายโรงพิมพ์ไปอยู่ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว อาคารโรงพิมพ์คุ
รุสภาแห่งนี้จึงถูกทิ้งร้างในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ กรมธนารักษ์จึงมีแผนรื้อ
อาคาร ทว่าชาวชุมชนบางลำพูได้ เล็งเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์
พื้นที่แห่งนี้ จึงรวมตัวกันเพื่อคัดค้านการรื้ออาคาร ประกอบกับการ
ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ประชาคมบางลำพูสามารถผลักดันจน
สามารถขึ้นทะเบียนอาคารโรงพิมพ์คุรุสภาแห่งนี้เป็นโบราณสถานจาก
กรมศิลปากร ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔

ปัจจุบันประชาคมบางลำพูได้ผลักดันให้ทุกภาคส่วนเห็น
ความสำคัญของการอนุรักษ์อาคารแห่งประวัติศาสตร์แห่งนี้กรมธนารักษ์
จึงได้ยุติโครงการรื้ออาคารเป็นที่เรียบร้อยแล้ว หลายหน่วยงานทั้งภาครัฐ
เอกชน ประชาสังคมได้เล็งเห็นความสำคัญของการปรับปรุงอาคาร
ดังกล่าวเพื่อให้เกิดประโยชน์กับส่วนรวม เพิ่มคุณค่าให้แก่อาคาร และเพิ่ม
มูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับพื้นที่ ทั้งนี้ได้มีหน่วยงานยื่นเสนอการใช้
ประโยชน์ต่อกรมธนารักษ์สองราย คือ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และ
มูลนิธิฟื้นฟูเมือง ด้วยเหตุดังกล่าวกรมธนารักษ์จึงขอให้คณะสังค
มเคราะห์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับประชาคมบางลำพู เครือข่าย
ชุมชนเมืองเก่าเขตพระนคร สมาคมอิโคโมไทย บางกอกฟอรัม
ตลอดจนหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการฟื้นฟูเมืองเก่าจัดการ
รับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเรื่องการใช้ประโยชน์อาคาร โรงพิมพ์
คุรุสภา

ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนในย่านบางลำพูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้
ข้อมูล โครงการที่ขึ้นเสนอต่อกรมธนารักษ์ พร้อมทั้งร่วมแสดงความ

สภานาฐานะมรดกวัฒนธรรมของชาติต่อไป

The Kurusapa Printing House or the Wat Sangwed Technical School of Printing was built in 1925 in Bauhaus style or known as International Style. The building is an 'L' shape which used as the first training school of printing technique in Thailand. Also it is a historical significant place for the education in thailand because most books and literatures were published here.

When the Ministry of Education finished the lease with the Department of Treasury, the Printing House was relocated to Lardprow. After that it was redundant since 1995. Later the Department of Treasury had a plan to demolish . On the contrary Banglumphu community prefers to preserve this building to become one of the landmarks in the district. The opposite of the demolition was carried out and at the same time the community was promote the idea of community strength to all children and youths in Banglumphu Community. Finally the community could push this building to be on the protective list monument by Fine Art Department in 2001.

After the community of Banglumphu pressured to Department of Treasury to consider the importance of preserving historic buildings, the demolition of The Kurusapa Printing House has been discontinued. All government and private sections, including the community is there acquire to conserve this building which could benefit to the public, added values to the building and added the economic value to the local. After the requirement of bringing this building to become alive, there were 2 scheme submitted: Bundit Patthanasil Institute and the urban regeneration foundation. At this point, the Department of Treasury requested through the faculty of social development, Thammasart University, The community of Banglumphu, The old community of Bangkok network, ICOMOS Thailand, Bangkok Forum and related organization arranging the public consultation. This will therefore inform and participate local people in Banglumphu area about benefit and loss. The result of the consultation will be report to the Department of Treasury and Rattanakosin and historic town Committee to consider the proposed use of the Kurusapa Printing House as a national heritage.

บทสัมภาษณ์พิเศษ ท่านอารักษ์ สังหิตกุล (ตอนที่๑)

ตอนสายๆของวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ท่านอารักษ์ สังหิตกุล ได้ให้ความกรุณาให้ทางบรรณาธิการของสมาคมอิโคโมไทย เข้าสัมภาษณ์ซึ่งในการพูดคุยครั้งนี้แทบจะไม่ได้ใช้บทบรรยายประกอบ เริ่มต้นแบบสบายๆ โดยท่านอารักษ์ได้สอบถามผู้สัมภาษณ์และทัศนคติทั่วไปในการทำงาน ต่อจากนั้นท่านได้เริ่มด้วยการเล่าถึงประสบการณ์การทำงานของท่านในสาขาอาชีพวิศวกรว่าในสมัยก่อนนั้นท่านได้ทดลองทำงานหลากหลายประเภททั้งงานอนุรักษ์ซึ่งเป็นงานรับราชการ และงานออกแบบสมัยใหม่ จำพวกอาคารสูง ที่เป็นอาคารเอกชน เพราะนอกจากจะได้ประสบการณ์หลายรูปแบบแล้ว การทำงานอาคารสมัยใหม่นั้นยังทำให้ท่านสามารถเข้าใจเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

ผู้สัมภาษณ์: ท่านได้มีส่วนร่วมงานอนุรักษ์ที่กรมศิลปากรอย่างไรบ้าง

ท่านอารักษ์: งานอนุรักษ์ที่เป็นงานหลักที่กรมศิลปากรนั้น ท่านมาตลอดจนกระทั่งเกษียณอายุราชการ และสมัยก่อนที่ผมบรรจุเข้าเป็นข้าราชการที่กรมศิลปากรนั้น มีวิศวกร 2 คน คือ ท่านสุวิชัย รัศมิภูติ กับผมโดยท่านสุวิชัยจะรับจากภาคเหนือและอีสาน ส่วนผมจะรับตั้งแต่กรุงเทพฯ ถึงภาคใต้ แต่งานสำคัญๆ จะปรึกษาท่านสุวิชัยก่อน ส่วนการทำงานด้านบูรณะนั้น ได้มีโอกาสร่วมงานกับสถาปนิกหลายๆคน

หลังจากนั้นท่านได้เล่าถึงการศึกษาปริญญาโทที่ Asian Institute of Technology โดยเฉพาะปัญหาของการทำวิทยานิพนธ์ในสมัยนั้นที่เป็นไปอย่างลำบากเนื่องจากขาดข้อมูลในเชิงวิศวกรรม

ผู้สัมภาษณ์: ท่านมีความเห็นอย่างไรกับจำนวนบุคลากรทางด้านงานอนุรักษ์สถาปัตยกรรมในประเทศไทย

ท่านอารักษ์: ไม่พอ ในสมัยผมทำบริหาร ผมเคยคิดจะเอากองสถาปัตย์ฯ กับกองโบราณคดี ในส่วนที่เป็นช่างมารวมกัน และอธิบดีกรมศิลปากร หลายคนก็พยายามที่จะคิดเรื่องนี้ เพื่อที่จะบูรณาการ แล้วก็สอน ยกตัวอย่างเช่น วิศวกรบางคนจะไม่ชอบทำงานอนุรักษ์เลย ก็จะสอนเค้าให้สามารถทำงานได้แล้วมาช่วยงานกัน แต่ไม่สำเร็จ คือถ้าคนใจไม่ชอบในเรื่องของการอนุรักษ์ เค้าก็ไม่ใส่ใจ ให้งานไปก็ไม่ใส่ใจในการเรียนรู้เท่าไร ก็อาศัยคนรักถึงจะทำ เพราะฉะนั้น สุดท้ายก็กลับมาวิศวกรทางโบราณคดีก็กลับมาด้านอนุรักษ์เป็นส่วนใหญ่ การออกแบบสมัยใหม่ก็จะไม่ค่อยมี งานของวิศวกรด้านสถาปัตย์ก็คืองานออกแบบสมัยใหม่ งานอนุรักษ์ก็ไม่มีเหมือนกัน

ผู้สัมภาษณ์: ในจุดนี้ถ้ามองจากตรงนี้จะเห็นว่า ท่านได้กล่าวถึงว่า คนที่

สนใจงานด้านอนุรักษ์น้อย ท่านคิดว่าถ้าปัจจุบันนี้การมีโรงเรียนที่สอนทางด้านการอนุรักษ์เป็นเรื่องสำคัญหรือยัง

ท่านอารักษ์:
ตอนที่ผมจบ AIT ใหม่ๆ ตอนพระธาตุ

พนมรุ้ง ผมทำตึกที่เพิ่งทูปไปจำได้สมัยนั้นกำลังก่อสร้างอยู่ ผมก็เรียน AIT พระธาตุพนมก็ล้ม ผมจบมาก็เกรงว่าพระธาตุในประเทศไทยจะล้มเหมือนพระธาตุพนม ก็เลยให้มีการสำรวจพระธาตุอื่นๆ แล้ว Focus ไปที่พระธาตุนคร เพราะว่าเอียง สมัยนั้นก็เอียงอยู่แล้ว เลยไปจ้าง AIT ผมเสนอ Project ของเงินกอง สถาปัตย์ผ่านไปที่กรมศิลปากร ขอเงินงบประมาณสมัยนั้น 5 แสน ให้ศึกษาฐานรากและตัวโครงสร้างอาคารว่าจะล้มหรือไม่ล้ม ทรุดหรือไม่ทรุด ทรุดต่อเอียงแค่ไหน สมัยนั้นเป็นมิติครั้งแรกที่ทำโดยกรมศิลปากร ที่มีการศึกษาจริงๆ และโดยใช้สถาบันการศึกษาทำ ก็มีข้อมูลพระธาตุนครเป็นแม่แบบในการศึกษาโบราณสถานอื่นๆ ต่อไปในประเทศไทยอีกหลายจุด อย่างที่ลพบุรีก็ตาม หรือที่ปราสาทสามยอดก็ตามที่ตอนหลังมาก็ทำกัน ก็เป็นข้อมูลทางวิศวกรรมที่เกิดขึ้นมาที่จะช่วยในการวิเคราะห์แนวทางการอนุรักษ์ว่าจะอนุรักษ์มากน้อยแค่ไหน

ผู้สัมภาษณ์: จากงานที่ผ่านมาท่านเองมีประสบการณ์งานอนุรักษ์มาทั้งชีวิต ท่านมองว่ามีสถาปนิกด้านงานอนุรักษ์และนักโบราณคดี มีการประสานงานระหว่างกลุ่มมีมากน้อยแค่ไหน

ท่านอารักษ์: ในความเห็นผมคิดว่ายังไม่มีความสมบูรณ์ เพราะเนื่องจากโครงสร้างบริหารของกรมศิลปากร ที่มีประสบการณ์มาเราบริหารแบบเชิงอำนาจ คือ ผู้บริหารสูงสุดจะมีการสั่งการให้ลูกน้องปฏิบัติตาม แต่ตัวเนื้อแท้ของการอนุรักษ์โบราณสถานขึ้นอยู่กับเชิงวิชาการ แต่ทิศทางที่ผู้บริหารผลักดันให้เกิดแล้วมันตรงหรือไม่ตรงกับความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้นกับโบราณสถานนั้นจะต้องทำหรือไม่ ทำแค่ไหน ตรงนี้เป็นประเด็น เพราะฉะนั้นประสบการณ์ที่ดูแล้วเป็นประเด็นเพราะเชิงวิชาการยังไม่ได้มาก่อน จริงๆ แล้วเชิงวิชาการต้องมาก่อนถึงจะมีการผลักดันโดยอำนาจรัฐ จึงจะเกิดการบูรณะที่สมเหตุสมผลที่เป็นไปได้ที่ดีที่สุดกับโบราณสถานนั้นๆ ในบางครั้งจะถูกผลักดันโดยนโยบายก่อนเชิงวิชาการก็จะมีผลเสียว่ามากเกินไป ทรุดหรือไม่ทรุด ซึ่งผมประสบมาหลายครั้งแล้วผมก็หงุดหงิด ในสิ่งที่มันเกิดขึ้น

**CONSERVATION FOR
PEACE**
**World Heritage Conservation
Monitoring**
*UNITAR Hiroshima Series on the
Management and Conservation of World
Heritage Sites*
Hiroshima, Japan, 18-23 April 2010

the Seventh Session of the UNITAR Series on the Management and Conservation of World Heritage Sites will take place in Hiroshima from April 18 - 23. Entitled **Conservation for Peace: Conservation Monitoring**, the 2010 Session will be examining Monitoring Indicators and the Monitoring of World Heritage Sites as required under the World Heritage Convention

The initial Call for Applications has been well received, however currently the number of applications from Thailand is relatively small. As such, we would like to ask for your assistance once again in the dissemination of information regarding the course, as well as the nomination of qualified participants whom you think would benefit from the training and interaction taking place here in Hiroshima. I have attached below the original Call for Applications e-mail, which includes both the 2010 Session Info note, as well as a brief description of the application process.

If you have any questions at any stage regarding the Session or Series, please do not hesitate in making contact. The UNITAR Hiroshima Series on the Management and Conservation of World Heritage Sites, launched in 2003,

Conservation for Peace World Heritage Conservation Monitoring *UNITAR Hiroshima Series on the Management and Conservation of World Heritage Sites*, Hiroshima, Japan, 18 - 23 April 2010 has thus far comprised six annual Sessions held in Hiroshima itself and one in-country Session in India. The Series, with over 300 Alumni to date, offers a set of innovative approaches to heritage conservation, including:

- A values-based management approach examining the significance of the properties to be conserved;
- The fusion of cultural and natural heritage management;
- The recognition of both the tangible and intangible aspects of heritage values; and
- Conservation for Peace.

Uniquely well-placed in Hiroshima, which possesses two World Heritage sites, the Series seeks to utilize UNESCO's Convention on natural and cultural heritage more effectively by focusing on national policy making and planning, and on exchanging know-how on best practices and case studies.

ศิษย์เก่าคณะโบราณคดี ม.ศิลปากร เสนอ รายการแบกเป้ลุย “ทิเบต” กับอาจารย์เชษฐ
(TIBET BACKPACKER TRIP WITH ARCHAN CHEDHA)

ทัศนศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ศิลปะ เจาะลึก **9 วัดสำคัญแห่งทิเบต**

ตามเส้นทาง ลาซา-เจียงจื่อ-ซิกัดเซ-เหมิงตู **เดินทาง วันที่ 9 - 16 พฤษภาคม 2553 (8 วัน)** นำคณะโดย ผศ.ดร.เชษฐ ดึงสัญชาติ ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ คณะโบราณคดี ม.ศิลปากร

สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ ภูมิ ภูติมหาดมะ โทร. 086-9920100

ASA INTERNATIONAL FORUM

ขอเชิญเข้าร่วมฟังการบรรยายของสถาปนิกนานาชาติ

Uia FORUM 2010

ระหว่างวันที่ 28-30 เมษายน 2553

ณ ห้องประชุมอักษระ กิงส์เพาเวอร์ กรุงเทพมหานคร
ประเทศไทย

ลงทะเบียนล่วงหน้า ราคาพิเศษ

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมที่

www.uiaforum2010bangkok.com

สมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์

โทร: 02 319 6555

Fax: 02 319 6555 กด 6

ขอเชิญร่วมการเสวนาทางวิชาการ

เรื่อง “มรดกอยุธยา-มรดกโลก”

วันพุธที่ 24 มีนาคม 2553

ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ร่วมกิจกรรม ฟรี ไม่เสียค่าใช้จ่าย

สำรองที่นั่งได้ที่ 035 241 407

(กรุณาสำรองที่นั่งก่อนวันที่ 19 มีนาคมนี้ ;รับจำนวนจำกัด)

รายละเอียดการจัดเสวนาและใบสมัคร [http://](http://ayutthayastudies.aru.ac.th/images/stories/Information/YEAR_2553/MARCH/Moradok_Ayutthaya24/moradok_ayutthaya.pdf)

ayutthayastudies.aru.ac.th/images/stories/Information/YEAR_2553/MARCH/Moradok_Ayutthaya24/moradok_ayutthaya.pdf

เว็บไซต์สถาบันอยุธยาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

<http://ayutthayastudies.aru.ac.th/>

โดยผู้ทรงคุณวุฒิผู้เชี่ยวชาญ มาเป็นวิทยากร ดังต่อไปนี้

การบรรยาย เรื่อง บทบาทหน้าที่ทางการศึกษากับการ

อนุรักษ์เมืองมรดกโลก

วิทยากร คุณสาวตรี สุวรรณสถิตย์ ที่ปรึกษากระทรวงวัฒนธรรม

การบรรยาย เรื่อง อยุธยา : เอกลักษณ์ทางกายภาพ ประวัติศาสตร์ และ

อารยธรรม

วิทยากร คุณบุหลง ศรีกนก ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์และอักษร
ศาสตร์ กรมศิลปากร

การบรรยาย เรื่อง อยุธยา : ความเป็นเยี่ยมในการเลือกสรรทำเลที่ตั้งเมือง
วิทยากร คุณสรวง ขงทองทิพย์ ผู้อำนวยการพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ
เจ้าสามพระยา

การเสวนา เรื่อง อยุธยา : แม่แบบในการสร้างกรุงรัตนโกสินทร์และความ
เป็นเอกลักษณ์แห่งสถาปัตยกรรม

วิทยากร - ศาสตราจารย์ ดร.สันติ เล็กสุขุม ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ
คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

- คุณเมธาดล วิจักขณะ

ผู้อำนวยการอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา

ผู้ดำเนินการอภิปราย โดย คุณสมฤทธิ์ ลือชัย